

Могла ли съм да го туря другадѣ ! едничко то нѣшто, което намѣрихъ когато го отведоха.

Илю.

До кого е?

Олга.

До Панайотъ войвода.

Илю.

Панайотъ войвода ! Азъ го знаа въ Тетевенски ти планини. Какво му пише ?

Олга, (Чете.)

Любезний ми войводо. Дълго очакваний день приближава. На 15 того прѣзъ ношть та влезъ съ чета та си въ Търново. Стотини юнаци ште те чакать за да ги водишь на борба съ врагове ти. Задръжъ до тогава ревността та на момчета та отъ всяко дѣло, което може да открие на врагъ тѣ присѣтствие то ти въ околности ти на Търново. Чакамъ те да те прѣгърна подъ знаме то на борба та.

Балкански.

Илю.

Панайотъ войвода въ околности ти на Търново ! Господи, да бѣде благословено име то ти ! Не бѣше ли клевета да мисля, че си дигналъ очи ти си отъ него ? . . . Олга, дай писмо то. Врѣме за бавение нѣма.

Олга.

Ште го намѣришь ?

Илю.

Десетъ години съмъ ходилъ въ околности ти на Търново. За първи пътъ ште посрамя хайдушко то име, ако го не намѣря. Къдѣто и да бѣде чета та му, живъ или мъртавъ, ште стигна тамъ за да прѣдамъ писмо то и да кажа, да тичать за да го избавять.

Олга.

Кога трѣгвашъ ?

Илю.

Веднага.

Олга.

Отъ дѣ ште трѣгнешъ ?